

GUIA MUSICAL 1976·77 | **10**

Martini Extra Dry

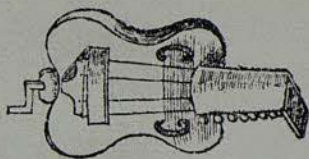

Martini Extra Dry,
simplemente solo, o "on the rocks",
con una piel de limón.
Así disfrutará su auténtico sabor.

Donde esté, a la hora que esté
déjese llevar por su sutil y delicado sabor.

EDITORIAL

MARATHON BEETHOVEN

Parlava fa pocs dies en aquestes pàgines —amb motiu de ser l'any 1977 el del 150 aniversari de la mort de Beethoven— del perill que corriem que es produís un allau d'efemèrides i de recordatoris, sobretot si ens decidíem a fragmentar els segles en cinquantenaris o en períodes temporals d'inferior durada.

Insinuava que les evocacions o celebracions previstes comportaven una implícita i, potser, covarda mirada al passat que momentàniament justificava la manca d'atenció per la múltiple problemàtica (estètica, social, de comunicació, etc.) que té plantejada la música avui (notem: dic avui i no d'avui) especialment en la branca concertística, on la veneració a l'interpret ha distret el culte a la música. En altres paraules: de tant girar-nos cap al pretèrit quasi ens hem convertit en estàtues de sal.

L'amenaça de densificació beethoveniana profetitzada, s'ha consumat més aviat del que esperava i ha pres cos en aquesta afortunada fórmula del «marathon-concert», que en les darreres temporades es dedicà a contemplar les figures de Bach i de Mozart i que tingué en cada edició una cordial i multitudinària acollida.

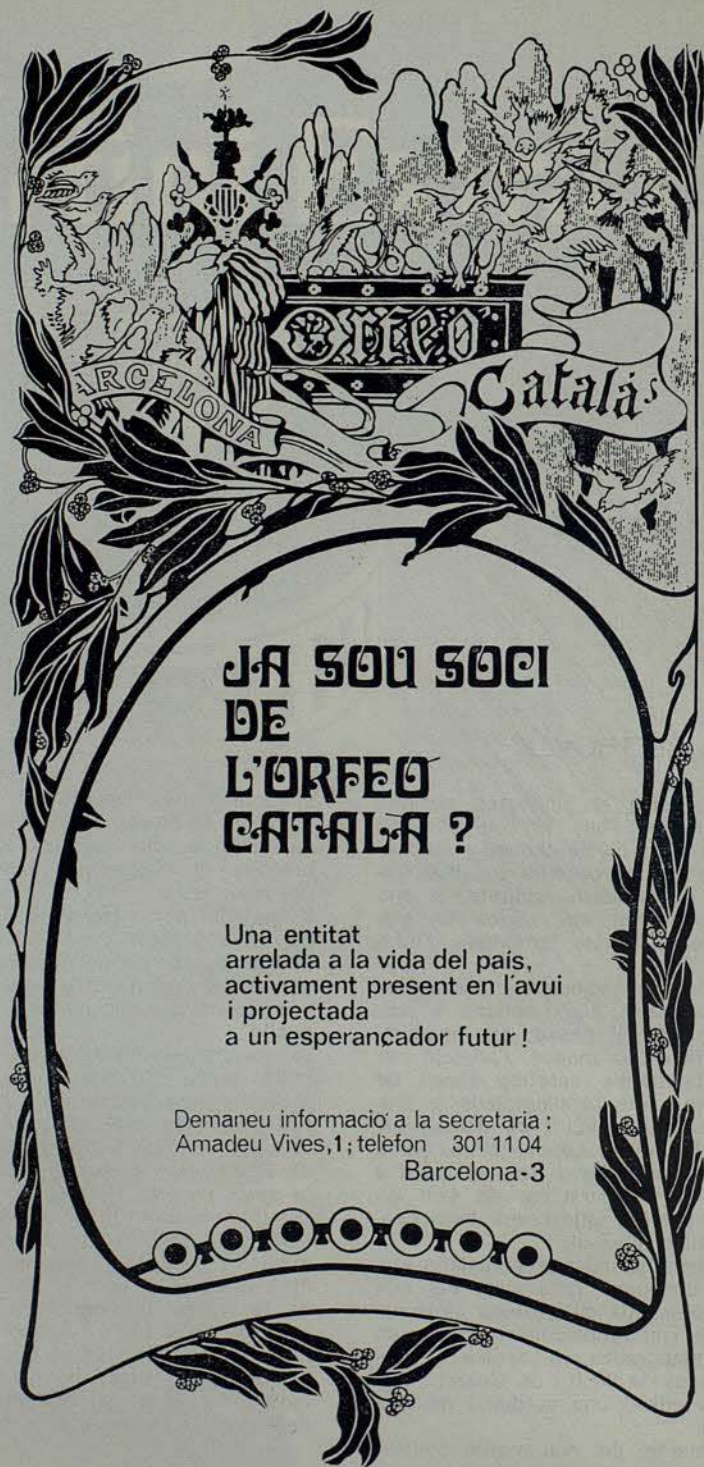
L'atractiu fonamental del nou motlle concertístic rau en la seva elasticitat conceptual, que a la pràctica es tradueix en una disten-

sió intel·lectual. Davant del variadíssim mostrar que s'ofereix a l'aficionat (en aquest cas, un exemple qualificat de les principals branques de l'expressió beethoveniana) hom pot triar l'obra, la peça o el moment que més li abelleixi per integrar-se a la funció musical, amb la qual cosa la convocatòria concertística assoleix un règim més dinàmic, degut a l'osmosi que s'estableix entre el calidoscopi musical programat i el moviment del públic.

La solució concertística apuntada, és la que millor podia convenir a una commemoració, a condició de centrar en l'acte les fonamentals propostes estètiques de la figura evocada. La múltiple projecció de les intuïcions de Beethoven, el sentit social que atorgà a la seva creació i el canvi d'orientació que significà passar de la música-diversió o de saló a la música-comunicació amb el gran públic, tot hi és representat.

Probablement, l'enorme dimensió espiritual de la figura de Beethoven demana de ser evocada en el 150 aniversari de la seva mort. Però si ens entestem a fraccionar centúries i a arrodonir xifres no pararem de commemorar. I el que cal, repeteixo, és ocupar-se dels problemes de la més rabiosa actualitat.

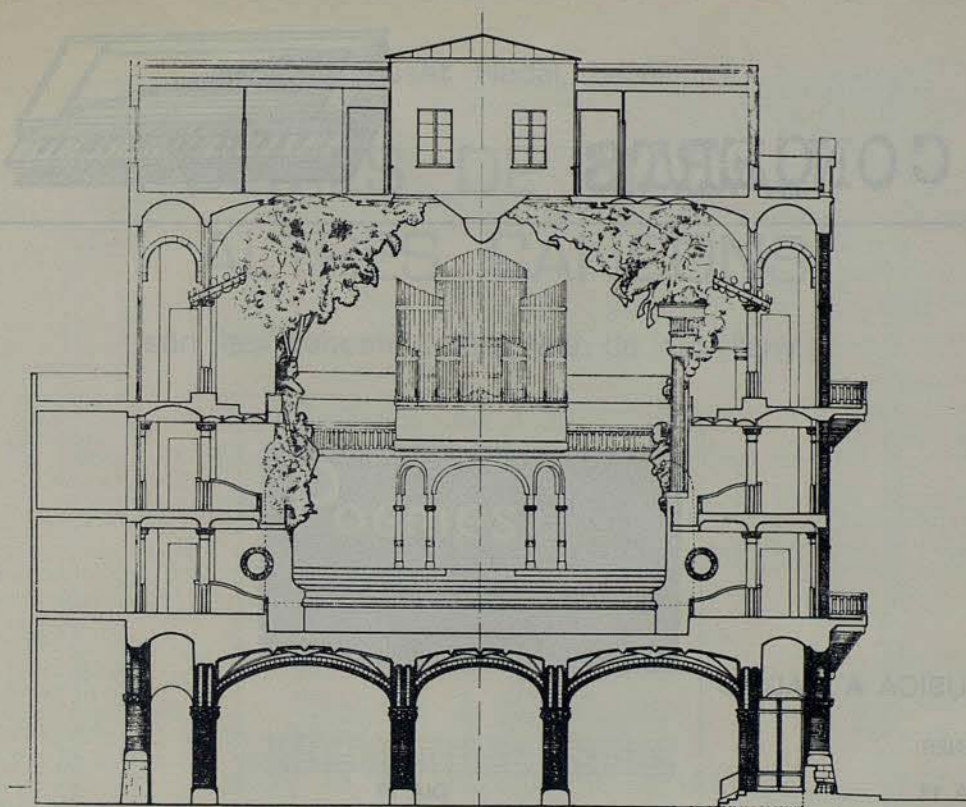
MANUEL VALLS

JA SOU SOCI DE L'ORFEO CATALA ?

Una entitat
arrelada a la vida del país,
activament present en l'avui
i projectada
a un esperançador futur !

Demaneu informació a la secretaria :
Amadeu Vives, 1; telèfon 301 11 04
Barcelona-3

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

Un llibre excepcional sobre l'obra més representativa del Modernisme, en una edició extraordinària i única, documentada i profusament il·lustrada.

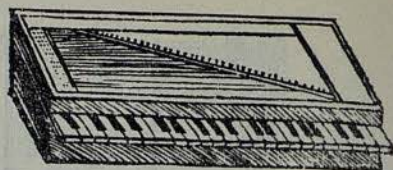
Una visió inèdita del Palau, dins la col·lecció "Art a Espanya".

Textos d'Antoni Sàbat.

Edició en cinc idiomes: català, castellà, francès, anglès i alemany.
130 pàgs. - 143 il·lustracions color.

El trobareu a les llibreries i al "Servei d'Informació" del mateix Palau.

CONCERTS

MUSICA A MADRID

GENER

DIA 16

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Igor Oistrakh, violí; dir.: Jan Krenz; obres de Schubert, Lalo, Bartok. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica y Coro de RTVE; Leon Spierer, violí; dir.: Odón Alonso; obres de Mozart, Beethoven.

DIA 21

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Eduardo del Pueyo, piano; dir.: Lukas Foss; obres de Foss, Copland, Ravel.

DIA 22

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Eduardo del Pueyo, piano; dir.: Lukas Foss; obres de Foss, Copland, Ravel. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; Vicente Martínez, flauta; Ernesto Bittetti, guitarra; dir.: Eliahu Inbal; obres de Montsalvatge, Castelnuovo-Tedesco, Bartok.

DIA 23

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Eduardo del Pueyo, soprano; dir.: Lukas Foss; obres de Foss, Copland, Ravel. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; Vicente Martínez, flauta; Ernesto Bittetti, guitarra; dir.: Eliahu Inbal; obres de Montsalvatge, Castelnuovo-Tedesco, Bartok.

DIA 27

19.30 h. (Sala Fènix). Gisèle Gruss, piano; obres de Schumann, Schubert, Chopin.

DIA 28

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Narciso Yepes, guitarra; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; obres de Narcís Bonet, Vivaldi, Giuliani, Debussy.

DIA 29

19 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Narciso Yepes, guitarra; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; obres de Narcís Bonet, Vivaldi, Giuliani, Debussy. — 22 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; Alexis Weissenberg, piano; dir.: Enrique García Asensio; obres de Cervelló, Ravel, Brahms.

DIA 30

11.30 h. (Teatro Real). Orquesta Nacional de España; Narciso Yepes, guitarra; dir.: Rafael Frühbeck de Burgos; obres de Narcís Bonet, Vivaldi, Giuliani, Debussy. — 19 h. (Teatro Real). Orquesta Sinfónica de RTVE; Alexis Weissenberg, piano; dir.: Enrique García Asensio; obres de Cervelló, Ravel, Brahms.

Ha passat Nadal, però

POEMES DE NADAL I ALTRES CANÇONS

són les cançons catalanes de tot l'any

Joan Ferrándiz
LLETRA

Teresina Jordà
MÚSICA

1er quadern: NADALES
2er quadern: ALTRES CANÇONS

2

Música de TERESINA JORDÀ

Lletra de JOAN FERRÀNDIZ

amb acords per a guitarra

De venda al Palau de la Música Catalana (Servei d'Informació)

i cases de Música

**Amb ocasió del 1er
CENTENARI de PAU CASALS**

**tenim l'honor de presentar al
públic barceloní, tres miralls
decorats amb les imatges de
tres músics universals:**

**PAU CASALS
LUDWIG V. BEETHOVEN
WOLFGANG A. MOZART**

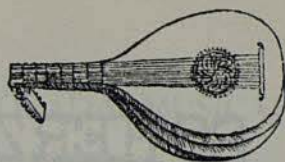
**Podreu contemplar-los al vesti-
bul d'aquest local.**

ESTABLIMENTS SELECCIONATS

Tot: Més	gals. maldà 4	BATLLÓ	pc. eivissa 12 Ht
FUSTA	sardenya 550	XALOC	olzinellas 86
ELISA	petritxol 3	GAM	drugstore david
TOHER	riera alta 45	GUST	gran via 464
LEKE	pg. maragall 267-	comtes de bell-lloc	133

**Es una promoció de :
DODESA-mallorca, 526 . 225 7071**

PRESENCIA

RAFAEL FERRER

Rafael Ferrer: una vida que ha tingut i té la Música com a eix. Violinista en diversos conjunts i agrupacions de cambra, concertino i subdirector de l'Orquestra Municipal, director invitat pels més prestigiosos conjunts simfònics d'Europa, assessor musical de Ràdio Nacional i TVE, director adjunt de l'Orquestra Ciutat de Barcelona, catedràtic de Música de Cambra del Conservatori Municipal... Compositor notabilíssim que ha vist la seva producció reiteradament premiada: Premi Extraordinari del Conservatori Municipal (1950), Primer Premi de la RAI (1962), Premi Nacional (1968). Guardons als que haurà d'afegir des d'ara els dos primers premis del Concurs Internacional de Música per a Cobla convocat per la Caixa Postal d'Estalvis en ocasió del Centenari Casals.

—Què és «Mediterrània-3», l'obra guanyadora de la modalitat de composició lliure en el Concurs commemoratiu del Centenari Casals?

—He intentat posar en música l'enamorament que sento, de tota la vida, pel nostre Mediterrani. El seu paisatge —verd de pi, blau de mar—, la seva llum; i perquè és l'evocació d'un passat gloriós, el focus d'una cultura superior.

—La tenia ja escrita, o ha estat composta expressament per al concurs?

—No la tenia escrita, ni tan sols pensada. Vaig començar a treballar-hi després de la convocatòria dels premis. Afortunadament, hi havia l'estiu entremig, temps molt propici per dedicar-nos a les coses que ens plauen i deixar un xic de banda les obligacions del treball diari.

—Quins autors —i amb quines obres— poden ser considerats clàssics en el gènere?

—Sempre es perillós la menció concreta de noms i d'obres perquè, després, et recordes de noms que has oblidat i això sap greu; però veig clarament, i en primer pla, dos noms i quatre obres que em semblen fonamentals en la música per a cobla, al marge de la sardana: Eduard Toldrà, el meu inoblidable i estimat mestre, amb «Les danses de Vilanova» i «La maledicció del comte Arnau», i Joaquim Serra, l'amic cordial i també inoblidable, amb «La presó de Lleida» i «Puig-soliu». Veus? Ja m'adono d'un oblit important: el mestre Francesc Pujol, que tant va

fer per la música de cobla; i els autors actuals, alguns molt notables... Ja he dit que era perillós concretar.

—Com veu el panorama actual de la música per a cobla?

—Amb optimisme. El que cal es crear un ambient propici que animi els compositors, sobretot a aquests músics joves, sans, que ja han donat prova del seu talent en la sardana.

Als noms dels «dii maiores» de la música per a cobla —Pujol, Serra, Toldrà— bé hi pot ser afegit amb tota justícia el de Rafael Ferrer que —ultra l'obra ara premiada— compta amb una notabilíssima producció tant de sardanes com de gloses lliures («El retaule berguedà», «El Penedès»).

Una altra obra del mestre Ferrer, presentada amb el lema «L'encís de les veus blanques» ha estat guanyadora, en el mateix certamen, de la modalitat de «Sardanes corals per a veus infantils».

—En el seu catàleg de música coral, és aquesta la primera obra per a infants?

—Tinc una petita obra, curta, que vaig tenir el goig de sentir cantar pels Escolans de Montserrat; després, unes cançons nadalenques fetes mig per encàrrec. Poca cosa, en realitat.

—Quins problemes presenta la composició per a veus blanques?

—Crec que presenta molts més atractius que no problemes. E problema, en tot cas, es retrobar novament el nostre ja llunyà esperit de la infantesa, per fer una música que interressi als infants.

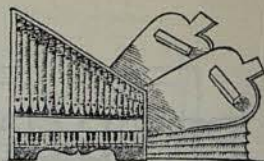
—Insistirà, en el futur, en aquest camí?

—Ja m'agradaria, ja; però, per una banda, no sé fer les coses amb presses, ni m'interessa; i per l'altra, sempre falta temps per madurar-les com cal, perquè escriure pensant en la tendra sensibilitat dels infants em fa molt de respecte.

Les paraules de Rafael Ferrer traspuen una cordial bonhomia; la concessió d'aquest doble premi no ha afectat en absolut la seva característica modèstia. Hom diria que lluny de tanta faramalla com sovint envolta els ambients artístics, el mestre Ferrer va al gra, a allò que és la seva raó de ser: la Música. Actitud, en definitiva, només a l'abast dels veritables artistes.

PERE ARTIS

SCHERZO

GYÖRGY LIGETI

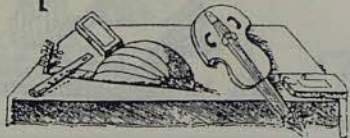
Compositor hongarès nascut el 28 de maig de 1923 a la localitat transilvana de Dicsőszentmárton (en l'actualitat, pertanyent a Romania). Estudià amb Ferenck Farkas al Conservatori de Klausenburg i més tard amb Sandor Veress a l'Acadèmia de Música de Budapest. Des de 1950 fou professor d'harmonia, contrapunt i anàlisi a l'Acadèmia de Música de Budapest. També s'ocupà de temes musicològics i publicà dos llibres sobre composició tradicional. El 1956, com a conseqüència dels esdeveniments hongaresos, deixà definitivament el seu país i s'instal·là primer a Colònia —en l'estudi electrònic de la qual treballà— i després a Viena on la influència de Friedrich Cerha canviaria el seu món musical, i a Estocolm. Ha estat també professor a Hamburg i ho és regularment dels Cursos de Darmstadt. Ha obtingut nombrosos premis internacionals, entre els quals són de destacar el Kusewitzky, el Beethoven i el de la UNESCO. El 1964 fou elegit membre de l'Acadèmia Reial de Música de Suècia. L'estrena, l'any 1960, dins del Festival de la SIMC de Colònia, de la seva obra «Apparitions» marcà una fita en l'evolució de la música contemporània. L'autor trencava amb tots els hàbits postserials per a presentar una música composta a base de taques sonores. Es en aquest terreny, on la

música de Ligeti s'ha desenrotllat amb major amplitud i originalitat, tot evolucionant més tard cap un concepte de coloracions harmònico-tímbriques i la recuperació de certs elements melòdics. Els seus treballs sobre superfícies i granulacions sonores han tingut grans conseqüències en d'altres autors. També ha cultivat amb èxit algunes formes de nou teatre musical.

OBRES PRINCIPALS. — A) Teatre Musical: «Aventures», «Noves aventures», «Poema per a 100 metrònoms», «El futur de la música», «Tres bagatel·les». B) Orquestra: «Apparitions», «Atmosphères», «Concert per a violoncel i orquestra», «Requiem», «Lontano», «Doble concert per a flauta, oboè i orquestra», «Melodien», «San Francisco Polyphony». C) Obres de cambra: «Metamorfosis nocturnes» («Quartet de corda núm. 1»), «Fragment», «Bagatel·les per a quintet de vent», «Ramifications», «Deu peces per a quintet de vent», «Quartet núm. 2», «Concert de cambra». D) Altres instruments: «Lux aeterna» (cor), «Volumina» (orgue), «Continuum» (clavicèmbal), «Dos estudis per a orgue». E) Música electrònica: «Glissandi», «Artikulation», etc.

T. M.

pro musica

XIX TEMPORADA MUSICAL

Unic recital a Barcelona
de l'extraordinari pianista

ALFRED BRENDDEL

PROGRAMA BEETHOVEN

(En commemoració del 150 aniversari)

Sonata en sol menor, op. 49 núm. 1

Sonata en re major (Pastoral), op. 28

Sonata en fa major, op. 54

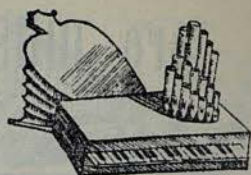
Sonata en mi bemoll major, op. 31, núm. 3

Sonata en la bemoll major, op. 110

Dilluns, 31 de gener de 1977, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

VIDA MUSICAL

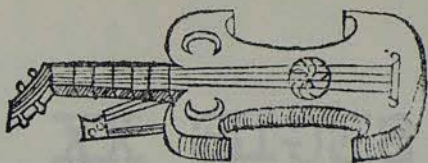
MILÀ. — L'«Ente Autonomo Teatro alla Scala» i l'«Associació Dino Ciani» han organitzat el «II Concurs Internacional Dino Ciani» per a joves pianistes; les bases principals són les següents: 1) El concurs se celebrarà a Milà del 14 al 25 de juny de 1977; hi poden participar tots els pianistes de qualsevol nacionalitat nascuts amb posterioritat al dia 31 de desembre de 1946. 2) La inscripció es clourà el dia 1 de març de 1977. 3) La participació al concurs és subordinada a l'acceptació per part de la direcció del certamen. 4) El concurs constarà de tres proves eliminatòries i una prova final, totes les quals seran públiques. 5) A la segona prova, no hi podran concórrer més de quinze candidats; a la final, el nombre no podrà ser superior a set. 6) Els concursants hauran d'interpretar de memòria cada una de les obres. 7) Les composicions que integren cada una de les parts del concurs són: *Primera prova eliminatòria*: a) Bach: Un preludi i fuga de «El clave ben temperat», a elecció del concursant; b) Chopin: dos estudis i dos nocturns, a elecció; c) Una sonata —a elecció— entre les de Clementi, Haydn o Mozart; d) Beethoven: Sonata op. 10, núm. 3. *Segona eliminatòria*: a) Beethoven: Una sonata, a elecció, amb exclusió de la op. 10, núm. 3; b) Una composició important, a elegir, entre les dels compositors següents: Weber, Schubert, Schumann, Chopin, Liszt, Mendelssohn, Brahms; c) Una composició, a elecció del concursant, entre les de Debussy, Ravel, Scriabin, Prokofiev, Strawinsky, Bartok, Hindemith; d) Una composició, a elecció, de Schönberg, Berg, Webern, Boulez, Stockhausen, Dallapiccola, Petrassi, Bussotti, Berio, Cage, Messiaen. *Tercera eliminatòria*: a) Schubert: Die Schöne Müllerin (baríton: Claudio Desderi); b) Schumann: Quintet op. 44 (Quartet de la Scala). *Prova final*: a) Recital de quaranta minuts de durada, integrat per fragments escollits pel jurat d'entre el programa complet presentat pel concursant; b) Un concert, a elecció, entre els de: Mozart:

Concert K 467; Beethoven: Concert núm. 3 op. 37 o Concert núm. 5 op. 73; Schumann: Concert op. 54; Liszt: Concert núm. 1. 8) El jurat estarà integrat per eminents músics i musicòlegs italians i estrangers; la presidència honorària, l'ostenta Arthur Rubinstein; l'efectiva, Nikita Magaloff. 9) El guanyador del Premi Dino Ciani té assignada una dotació de 3.000.000 de lires italianes, la celebració de vint-i-quatre concerts en diverses entitats i organitzacions musicals italianes i la gravació d'un disc amb el segell RCA. 10) Per a tota mena de detalls, els interessats poden dirigir-se a «Premio Dino Ciani - Teatro alla Scala. Via Filodrammatici, 2-20121 Milano».

SEVILLA. — EL «II Concurs Nacional d'Interpretació» organitzat per Joventuts Musicals de Sevilla estarà dotat amb 150.000 pessetes en metàl·lic. Hi poden participar tots els intèrprets que ho desitgin, amb una edat màxima de trenta-cinc anys, sigui quin sigui l'instrument que cultivin. El primer premi és dotat amb 100.000 pessetes i actuacions i recitals patrocinats per la Comissaria Nacional de la Música.

COR MADRIGAL. — Celebrades ja vuit audicions de la «Passió segons St. Joan» de Bach (Barcelona, Granollers, Terrassa, Girona, Manresa, Vic, Mataró i Palma de Mallorca) en commemoració del 25è aniversari del Cor Madrigal, una nova audició s'afegirà a les ja citades: la que tindrà lloc a Igualada (Església Arxiprestal, dia 17 de gener). Com en els darrers concerts, els intèrprets principals seran: Joan Cabero, tenor, Evangelista; Joaquim Proubasta, baix, Jesús; Montserrat Pueyo, soprano, àries; Montserrat Martorell, contralt, àries; Josep Benet, tenor, àries; Josep Domènech, baix, Pilat i àries; Orquestra de Cambra de l'Ateneu Barcelonès —dir.: Albert Argudo—; Xavier Sallietti, clavicèmbal, continu; Joan Casals, orgue, continu; Núria Calvo, violoncel, continu; direcció general: Manuel Cabero.

MÚSICA 77

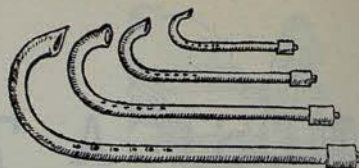

BARCELONA. — El Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona, que presideix S. M. la Reina Sofia, amb motiu del Xè. Aniversari de la conversió de l'Orquestra Municipal de Barcelona en Orquestra Ciutat de Barcelona, convoca un «Concurs Internacional de Composició», subjecte a les següents bases: 1) Hi podran prendre part els compositors de qualsevol nacionalitat, sense limitacions d'edat ni sexe. 2) Les obres estaran dedicades a l'Orquestra Ciutat de Barcelona en el seu Xè. Aniversari. 3) Aquestes composicions hauran de ser originals i inèdites i no interpretades a cap concert públic ni privat. 4) La duració de l'obra no serà inferior a 20 minuts ni superior a 30. 5) La partitura serà de gènere simfònic. 6) Les obres seran trameses segons el règim de plica: partitures anònimes, contrasenyalades amb un pseudònim i acompanyades d'un sobre tancat, on s'hi inclouran les dades personals del compositor, la seva adreça actual i «curriculum vitae». 7) Qualsevol tramesa, dirigida al Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona, c/. Bruc, 110, Barcelona (Espanya), s'efectuarà abans del dia 31 de juliol de 1977, donant fe d'aquest extrem el corresponent matasegell de Correus. 8) Un Jurat internacional fallarà, a Barcelona, aquest Concurs, durant la segona quinzena de setembre de 1977 i determinarà, amb la seva decisió inapel·lable, la concessió del Premi Orquestra Ciutat de Barcelona, dotat amb l'equivalent en pesetes a 5.000 \$ i el dret d'estrena de l'obra premiada, dins de la temporada 1977-78 de l'esmentada Orquestra. 9) Els autors de les obres premiades conservaran tots els drets que la Llei de Propietat Intel·lectual atorga respecte a audicions públiques, edicions impreses, gravacions (discs, cassettes, etc.) i qualsevol altre que reconegui la susdita Llei. No obstant, quedaran obligats a fer constar als programes de futures audicions, així com a les emissions de ràdio, televisió o registres discogràfics, la següent indicació: «Premi Orquestra Ciutat de Barcelona 1977». 10) Queda entès que els compositors concurrents, pel sol fet de participar en aquest Concurs, accepten totes i cadascuna de les disposicions contingudes a les presents bases.

JAEN. — L'«Instituto de Estudios Giennenses» de la Diputació Provincial ha convocat el XXI Concurs Internacional de Piano, el qual es regirà per les bases següents: 1) Hi podran participar els pianistes de qualsevol nacionalitat. 2) La inscripció es clourà el dia 20 de març de 1977. 3) El concurs constarà de tres proves eliminatòries, després de cada una de les quals el Jurat farà una classificació per designar els concursants que han de passar a la següent. 4) Les obres a interpretar en cada una de les fases seran facilitades als interessats per la secretaria del concurs; hauran de ser interpretades de memòria. 5) Els exercicis començaran el dia 30 de març de 1977 i acabaran el dia 2 d'abril, en què es farà públic el veredict del Jurat. 6) El Jurat serà designat per l'«Instituto de Estudios Giennenses». 7) Els premis són els següents: a) primer premi: 100.000 ptes.; b) segon premi: 60.000 ptes.; c) tercer premi: 30.000 ptes.; d) premi «Hazen»; 25.000 ptes.

FOLGAROLLES. — Ha tingut lloc recentment a Folgarolles, l'estrena de la sardana del mateix nom, amb poesia de Miquel Saperas i música de Pere Vallribera, obra que havia estat premiada en un concurs patrocinat per «L'Aliança del Poble Nou» i «Radio Barcelona». Aquesta composició fou interpretada, com la resta del programa, per l'Orfeó de Vic i la cobla «Els Lluïsos» de Taradell. Dirigi el concert Mn. Ramon Vidal, director de l'Orfeó Vigatà, i els sots director Pere Bañon. La sardana que s'oferia en primera audició obtingué una gran ovació que s'intensificà en pregar Mn. Vidal al mestre Vallribera que en dirigís el «bis». L'èxit fou total, tant pel que fa referència a l'assistència del públic —integrat per gairebé tota la població i per gran nombre de persones vingudes de les rodalies i també de lluny, que emplenava la bella església romànica— com per la interpretació de tot el programa en el qual figuraven obres «a capella» i d'altres. En la part central la cobla oferí unes obres per a cobla sola que també obtingueren una feliç versió.

SEGLE XX

CENTENARI CASALS. — El Concurs Internacional de Música per a Cobla, convocat per la Caixa Postal d'Estalvis en commemoració del Centenari Pau Casals, tingué els següents guanyadors: *Composició simfònica lliure per a cobla*: a) Primer premi: Rafael Ferrer, per «Mediterrània-3». b) Segon premi: Josep M.ª Ruera, per «Glossa de l'antic 'Ball de les donzelles' de Granollers. *Sardana per a cobla*: a) Primer premi: Xavier Boliart, per «Viu record». b) Segon premi: Joan Givert, per «Entre pins, arran del mar». c) Dos accèssits a Vicenç Acuña, per «Gemma» i a Josep M.ª Ruera, per «La colla pessigolla». *Sardana coral per a veus infantils* sobre l'obra de Joan Alavedra «Sardana dels infants del món»: a) Primer premi: Rafael Ferrer, per l'obra presentada sota el lema «L'encís de les veus blanques». b) Segon premi: Fèlix Martín Comín, pel lema «Albada de Pau».

LUCCA. — La Fundació Giacomo Puccini organitza el «IV Concurs Internacional de Cant» que aquest any tindrà com a base els papers principals de l'òpera «Tosca» (soprano: Flòria Tosca; tenor: Mario Cavaradossi; bariton: Scarpia). Les bases principals del certamen són les següents: 1) Hi poden participar els cantants de tots els països; 2) Se celebrarà al «Teatro Municipal del Giglio» de Lucca, del 20 al 22 de maig de 1977; 3) La inscripció es clourà el dia 5 de maig de 1977; 4) Les edats màximes són de 30 anys per a la veu femenina i de 32 per a les masculines; 5) El concurs constarà d'una prova eliminatòria, una semifinal i una final; 6) Els guanyadors del concurs hauran de participar

en les dues representacions de «Tosca» de Puccini que tindran lloc a Lucca en el transcurs del «Settembre Lucchese 1977»; per la interpretació dels respectius papers percebran una retribució de 800.000 lires; 7) Les proves semifinal i final seran públiques; el veredict del jurat serà inapel·lable; 8) L'ordre d'actuació dels concursants es determinarà per sorteig; 9) Els concursants que hagin arribat fins a la prova final percebran la suma de 40.000 lires; 10) La Fundació Puccini es reserva el dret d'enregistrar o transmetre per ràdio o televisió cadascuna de les proves, tant si es parcialment com total; 11) Per a una detallada informació els interessats poden dirigir-se a la Secretaria de la Fundació Puccini («Palazzo Orsetti, Lucca»).

OBRA DEL BALLET POPULAR. — L'Obra del Ballet Popular ha instituït per la Diada Universal de la Sardana 1977 els següents premis: «Premi Josep Coll», dotat amb 10.000 pessetes per la Fundació Coll, a la millor sardana inèdita per a cobla normal, original i de tema lliure, i adjudicat per un jurat que actuarà sota la presidència d'honor de la senyora Angela Teixidor, vídua de Coll, i presidit per Miquel Querol i amb la participació de Rafael Ferrer, Fèlix Martínez i Comín, Domènec Moner i Pere Vallribera; «Premi a la sardana estrenada» destinats a dues sardanes escrites per a cobla normal, estrenades l'any 1976; «Premi Granollers, Ciutat Pubilla de la Sardana 1976» dotat amb 5.000 ptes., a la de més acusada característica popular; «Premi Obra del Ballet Po-

pular», dotat amb 5.000 ptes., a la que posseeixi una major tècnica formal; també hi ha premis per al disc de música per a cobla, als estudis històric, literari, social o musical, a la fotografia sardanista i al guió radiofònic. Tots els treballs hauran d'ésser adreçats a la Secretaria de l'Obra del Ballet Popular, c/. Montcada, 20, pral., Palau Dalmau, Barcelona-3, abans del 28 de febrer de 1977. El veredict del Jurat, inapel·lable, serà fet públic a Banyuls de la Marenda, Ciutat Pubilla de la Sardana 1977 el dia 17 d'abril.

LONDRES. — El que fou primer ministre Edward Heath, l'afició a la música del qual és ben coneguda, dirigí un concert de l'Orquestra Simfònica de Londres per a celebrar la publicació del seu llibre «La Música: una delectança per a la vida».

MADRID. — El dramaturg Antonio Buero Vallejo té escrit el llibret d'una òpera, titulada «Mito» basada en el Quixot.

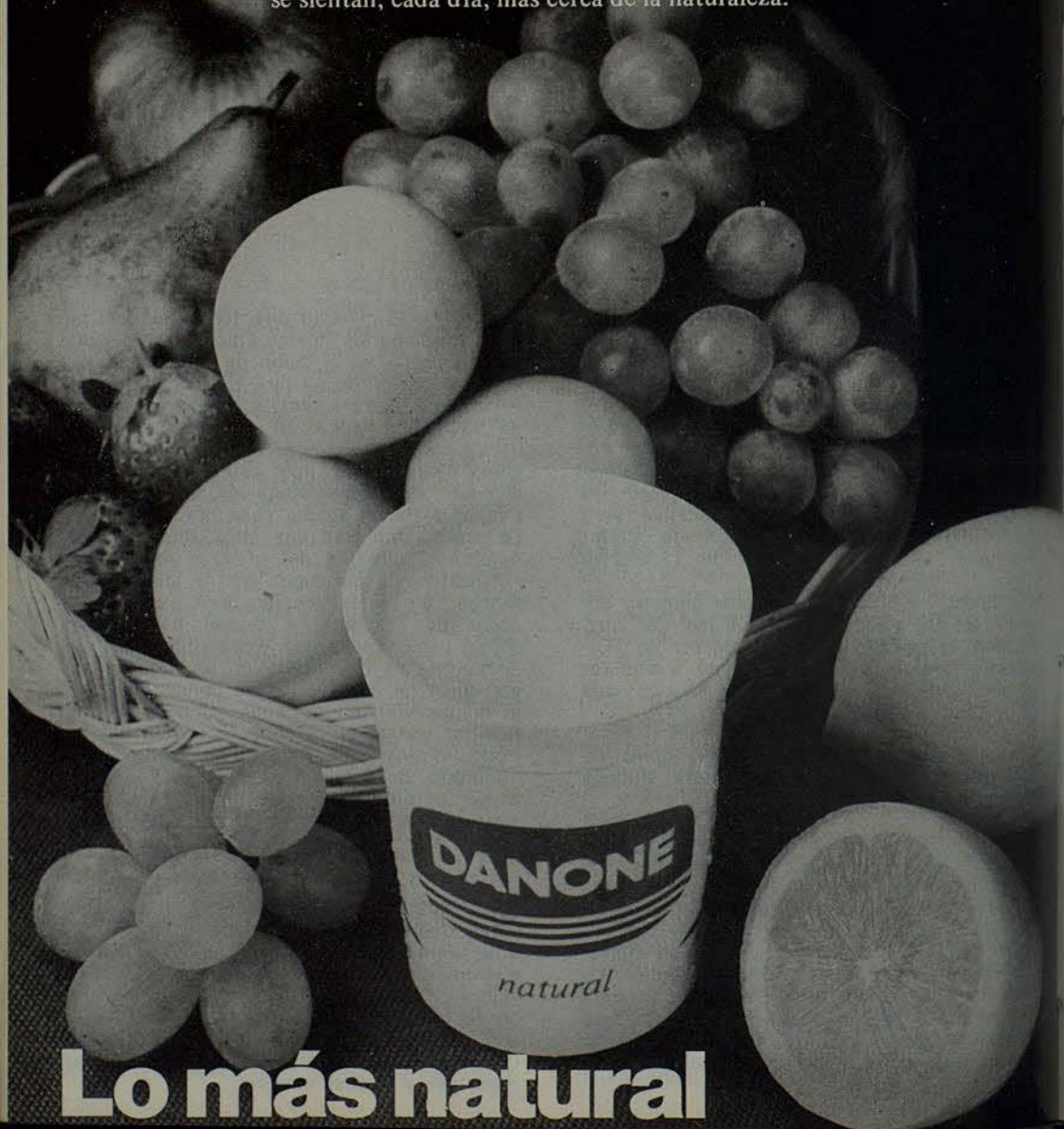
PARÍS. — Vint-i-cinc crítics musicals de deu països —en resposta a una enquesta del setmanari «Le Point»— han establert una oficiosa jerarquia dels directors actuals. La votació final fou la següent: Herbert von Karajan, 17 vots; Georg Solti, 16; Karl Böhm, 13; Pierre Boulez, 13; Carlo-Maria Giulini, 13; Claudio Abbado, 10; Seiji Ozawa, 6; Leonard Bernstein, 5; Zubin Mehta, 4; G. Rojdestvensky, 4; Colin Davis, 3; Rafael Kubelik, 3; Daniel Barenboim, 2; Lorin Maazel, 2, i Karl Richter, 2.

MUNIC. — El conegut director de cinema polonès-nordamericà Roman Polanski ha fet una nova incursió en el camp de la direcció d'òpera. Després de «Lulu» d'Alban Berg, ha escenificat darrerament a l'Òpera de l'Estat de Baviera, a Munic, el «Rigoletto» de Verdi. Abans de l'estrena, s'havia creat ja un clima d'expectació: hom esperava del famós cineasta, de l'especialista en la farsa negra i el psicoshock, alguna cosa nova, inusitada. La realitat fou tota una altra, dins dels cànons més clàssics del gènere; ja el propi Polanski havia previngut contra falses esperances en unes declaracions verificades abans de l'estrena: «...potser hom espera alguna cosa esbojarrada, extraordinària...; que la història es desenrotlli en un modern magatzem o en una fàbrica de conserves; però jo només vull muntar l'obra amb la màxima fidelitat possible». Segons la crítica del periòdic «Frankfurter Allgemeine Zeitung» «el 'Rigoletto' de Polanski fou, al cap i la fi, un fracàs perquè el director ni fou fidel a les seves idees filmiques, ni arribà a un maneig adient dels mitjans teatrals».

GRUP INSTRUMENTAL CATALA. — El 31 de gener tindrà lloc la presentació d'aquest grup a la «Fundació Joan Miró» amb un concert d'«Homenatge a Robert Gerhard». A més de «Libra», del mateix Gerhard, s'estrenaran obres, que li són dedicades, d'A. Bofill, J. Cercós, J. Homs, A. Lewin-Richter, J. M. Mestres Quadreny, i C. Santos, compostes expressament per a aquest concert.

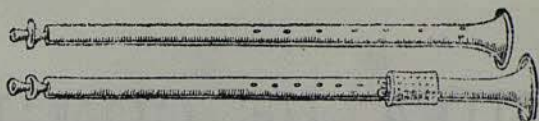
El lado puro de la vida

La vida en la ciudad hace hoy más necesario que nunca el frescor natural de yoghurt DANONE. DANONE... puro y fresco... para que usted y los suyos se sientan, cada día, más cerca de la naturaleza.

Lo más natural

DISCOS

ROMANTICS ESPANYOLS (Martín Sánchez-Allu, Apolinar Brull, Santiago de Masarnau, Joaquim Malats, Marcial del Adalid) / Antonio Ruiz-Pipó, piano / EMI J 063-21192.

Dues característiques essencials assenyalen, d'entrada, la importància d'aquest disc. Importància ben merescuda, però que, en aparència, podria passar —com en tants d'altres intents— desapercebuda. En primer lloc, la temàtica mateixa: els romàntics espanyols del piano. Es la síntesi més perfecta que per primera vegada ens retorna a un període pràcticament desconegut de la música pianística. D'altra banda, i no pas en segon terme, la versió estrictament convincent, plena de subtilitats i apassionaments, matisada fins a la perfecció del pianista andalús-català Antonio Ruiz-Pipó. Es gràcies a aquesta interpretació de gran nivell que hom descobreix pràcticament un període (un estil, una moda, una influència) que d'altra manera —almenys fins ara— ha passat no solament desapercebut sinó totalment negligit.

Un altre mèrit personal de Ruiz-Pipó ha estat la revisió d'aquestes obres del tot oblidades. La seva tasca musicogràfica és d'un innegable interès. Des d'ara, doncs, coneixem amb més precisió, i gràcies a unes traduccions perfectes, un període obscur que s'enquadra pràcticament en el marc romàntic del segle passat. Cinc compositors configuren aquesta panoràmica: el salmantí Martín Sánchez-Allu (1823-1858), el navarrès Apolinar Brull Ayerra (1845-1905), el madrileny Santiago de Masarnau (1805-1880), el barceloní Joaquim Malats (1872-1912), amb la seva cèlebre «Serenata» que la transcripció guitarrística ha popularitzat, i, finalment, el gal·lec Marcial del Adalid (1826-1881), a qui és dedicada tota una cara del disc.

Potser l'estudi d'Andrés Ruiz Tarazona que acompanya el disc sigui un dels millors resums esquemàtics d'aquesta època, on la música «de saló» tingué una importància primordial en una societat dominada per la influència operística italiana.

H. DUTILLEUX: «Tot un món llunyà...», per a violoncel i orquestra. — W. LUTOSLAWSKI: Concert per a violoncel i orquestra / Orquestra de París. Mstislav Rostropovitch, violoncel. Dirs.: Serge Baudo i Witold Lutoslawski / EMI J 065-02687.

Traduïm la introducció que Remi Jacobs fa al present disc: «Dos compositors europeus, aproximadament de la mateixa edat, igualment renomats entre els grans creadors del nostre temps, i servits en aquest cas per un dels violoncel·listes més prestigiosos d'aquest segle; heus aquí una conjunció de circumstàncies destinades a assignar naturalment a aquest disc el valor d'un històric document, únic en el seu gènere.»

Les dues obres són enregistrades per primera vegada. L'obra de Dutilleux, bastida sobre unes clares al·lusions a uns poemes de Baudelaire, fou estrenada al Festival d'Aix-en-Provence el 1970. El mateix any, a Londres, Rostropovitch estrenava el Concert per a violoncel i orquestra de Lutoslawski. Ara, reunides ambdues composicions —tan diverses i interessants alhora— en un disc han merescut el Gran Premi Mundial de Montreux. La gran personalitat de Rostropovitch centra l'interès global de l'enregistrament. En dir això no menysvalorem la qualitat intrínseca i individual de les composicions de Dutilleux i Lutoslawski. Tot al contrari. De fet, les obres han estat pensades i estructurades per a un intèrpret concret i de la categoria mítica del violoncel·lista rus. Fou aquest, profund coneixedor de les obres passades, que amb el seu apassionament per tot allò que signifiqui música autèntica, ha impulsat diversos compositors a escriure per al seu instrument. Aquest és el cas concret dels dos autors del disc. L'intèrpret hi ha sumat les dots inqüestionables i la intel·ligència ardent que aplica a tota manifestació musical. El resultat és extraordinari.

Serge Baudo dirigeix l'obra de Dutilleux. Lutoslawski ho fa amb la seva pròpia obra. Si a la gran qualitat de l'Orquestra de París hi afegim la personalitat de Rostropovitch queda fet automàticament el retrat precís que mereix aquest extraordinari enregistrament. — A. S.

GUIA DE CONCERTS

DATA	LOCAL	CONCERT
GENER		
16, diumenge 11.15 h.	Biblioteca de Catalunya	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Andreu Biosca, violí. Dir.: Joan Palet i Ibars. Obres de Telemann, Vivaldi, Garreta, Britten.
17.30 h.	Palau	«Marathon Beethoven». (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
17.30 h.	Liceu	«Simon Boccanegra» de Verdi (i dia 22).
18.30 h.	Institut Francès	Quartet Asklaepios. «Sessió Granados». (Associació Massià-Carbonell.)
17, dilluns 21 h.	Palau	Trio de Stuttgart. Obres de Mozart, Bloch, Txaikowsky. (Associació de Cultura Musical.)
18, dimarts 21.30 h.	Liceu	«Benvenuto Cellini» de Berlioz (i dia 20).
19, dimecres 20 h.	Palau	Angeles López Artiga, soprano. Perfecto García Chornet, piano. Obres de Gerhard. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
22, dissabte 19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Jaume Francesch, violí. Jordi Torras, recitador. Orfeó Gracienc. Dir.: Antoni Ros Marbà. Obres de Prokofiev, R. Lamote de Grignon. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
23, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Jaume Francesch, violí. Jordi Torras, recitador. Orfeó Gracienc. Dir.: Antoni Ros Marbà. (Segona audició). (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
17.30 h.	Liceu	«Mefistofele» de Boito (i dies 29 de gener i 1 de febrer).
26, dimecres 20 h.	Palau	Quintet de Vent Koan. Obres de Beethoven, Becker, Danzi. (Dimecres de Ràdio Nacional.)
21.30 h.	Liceu	«El trobador» de Verdi (i dies 28 i 30).
29, dissabte 19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Trio de Stuttgart. Dir.: Jerzy Maksymiuk. Obres de Mozart, Casella, Lutoslawski, Ravel. (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
30, diumenge 11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Trio de Stuttgart. Dir.: Jerzy Maksymiuk. (Segona audició). (Patronat de l'Orquestra Ciutat de Barcelona.)
31, dilluns 21 h.	Palau	Alfred Brendel, piano. Obres de Beethoven. (Patronat Pro Música.)

TEMPORADA 1976-77 - 15 de gener 1977 - Núm. 10 - Edició de 15.000 exemplars.

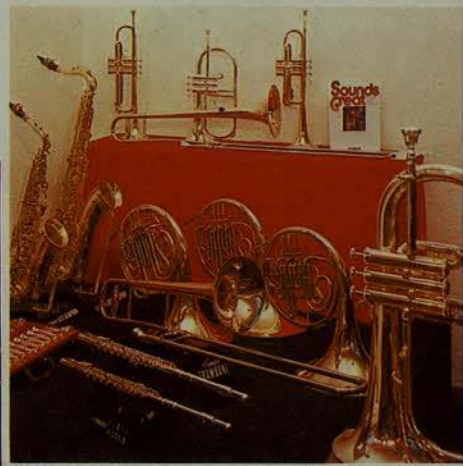
Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3.er - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3

Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3.er - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T.2114273 · Barna. 6
división organos

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA PIANOS

Parfum Madame Rochas

PARIS

